

ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ನಂತರವೇ ಬಾಪ ತ್ವಾಹನನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು. ಅದೇ ವರ್ಷ ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ರ್ಯಾಂಕ್ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ರ್ಯಾಂಕ್, ಚಿನ್ನದ ಪದಕ ಮತ್ತು ಐದು ದತ್ತಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ನನ್ನ ಪಾಲಾಗಿದ್ದವು. ಘಟಿಕೋತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಅಜೀಜ್ ಅಣ್ಣನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಪ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅಸ್ತಮಾದಿಂದ ಕೃಶವಾಗಿದ್ದ ದೇಹವನ್ನೂತ್ತುಕೊಂಡು, ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಕೈಯಿಂದ ನಾನು ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದನ್ನು ಕಣ್ಣುತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಮಾರನೇ ದಿನದ ಪ್ರತಿಕ್ರಮದಲ್ಲಿ 'ಆಟೋಚಾಲಕನ ಮಗನಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಪದಕ' ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ಬಾಪನನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಂಭ್ರಮಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ನಾನು ಪಿಎಚ್.ಡಿ ಪದವಿ ಪಡೆಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಾಪ ಇಲ್ಲವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಾಗಿತ್ತು.

ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮನೆಯ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲೇ ಗಾಳಿ ಮಳೆಗೆ ತುಕ್ಕುಹಿಡಿದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಶಿಥಿಲವಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮುಂದಡಿ ಇಡಲು

ಆರಂಭಿಸಿದ ತ್ವಾಹನನ್ನು ಒಂದು ಮುಂಜಾನೆ ಹೇಳದೇ ಕೇಳದ ಬಾಪ ಮಾರಿದ್ದ. ತನ್ನಿಂದ ಇನ್ನು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ನೋಟ ಬೀರುತ್ತಲೇ, ಮಾರಿ ಬಂದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ನನ್ನ ಕೈಗೆಟ್ಟಿದ್ದ. ವಿಪರ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ಮಾರುವಾಗ ಎಲ್ಲಾ ದಾಖಲೆಗಳಿಗೂ ಸಹಿ ಮಾಡಿ ತ್ವಾಹನನ್ನು ಮಾರಿದ್ದರಾದರೂ ಬಾಪನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ತ್ವಾಹನ ಖರೀದಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೆಸರಿಗೆ ನೋಂದಣಿ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತಾದದ್ದು ಎರಡನೇ ಹಂತದ ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ.

ಕೋವಿಡ್ ಮಹಾಮಾರಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭ ಸರ್ಕಾರ ಎರಡನೆಯ ಬಾರಿ ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಮಾಡಿತ್ತು. ಬಾಪನ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹದಗೆಟ್ಟು ಕಾಲವದು. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸುಬ್ರಮಣ್ಯನ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಯಿಂದ ನನ್ನೂರಿನ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಗೆ ಕರೆಯೊಂದು ಬಂದಿತ್ತು. ಈ ಕರೆ ಬಾಪನನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ದಿಗಿಲುಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಘಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಆನೆ ಕಾಟ ತಪ್ಪಿಸಲು ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಕರೆಂಟ್ ಬೇಲಿ ನೆಡುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಾಪನಿಂದ ತ್ವಾಹನನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದ್ದ. ಆತ ತನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ತಂತಿಗಳನ್ನು, ಕಂಬಗಳನ್ನು ತ್ವಾಹನೊಳಗಿಟ್ಟು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆತ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ ಬಿಟ್ಟು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ತಲುಪಿ, ಬಿಸಿಲೆ ಘಟ್ಟದಿಂದ ಹಾದು ಹೋಗುವ ಸುಬ್ರಮಣ್ಯ ಸಮೀಪ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಮೊದಲ ಲಾಕ್‌ಡೌನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡು, ತ್ವಾಹನನ್ನು ರಸ್ತೆ ಪಕ್ಕ ತ್ಯಜಿಸಿ, ತನ್ನೂರಾದ ಕೊಡಗಿನ ಕೊಡ್ಡಿಪೇಟೆ ಸೇರಿದ್ದ. ಒಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ ಮಾಲೀಕನನ್ನು ಕಾಣದೆ ರಸ್ತೆಯ ಪಕ್ಕ ನಿಂತಿದ್ದ ಅಂತರ್ ಜಿಲ್ಲೆಯ ನಂಬರ್ ಪ್ಲೇಟ್ ಹೊಂದಿರುವ ತ್ವಾಹನನ್ನು ಸಂಶಯದ ಮೇಲೆ ಪೊಲೀಸರು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಲೀಕನಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದ್ದ ಬಾಪನ ವಿವರವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ತ್ವಾಹನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಠಾಣೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಾಪನಿಗೆ ಪದೇಪದೇ ಕರೆಗಳು ಸುಬ್ರಮಣ್ಯದ ಠಾಣೆಯಿಂದಲೂ, ನನ್ನೂರಿನ ಪೊಲೀಸರಿಂದಲೂ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿತು.

ಬಾಪನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಭಯ. ತ್ವಾಹನನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಏನಾದರೂ ಅಪರಾಧವನ್ನೋ, ಕಳ್ಳಸಾಗಾಣಿಕೆಯನ್ನೋ ಮಾಡಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ತನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲೇ ತ್ವಾಹನ ದಾಖಲೆಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ ತನ್ನನ್ನೂ ಬಂಧಿಸಲು ಪೊಲೀಸರು ಈ ರೀತಿ ನಯವಾಗಿ ಕರೆದು ಒಳಗೆ ಹಾಕಲು ತಂತ್ರ ಮಾಡಿರಬಹುದು ಎಂಬುದು ಬಾಪನ ಭಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಕಳ್ಳ ನಾಟ ಖರೀದಿಸಿ ಹೋಟೆಲ್ ವ್ಯವಹಾರ ತ್ಯಜಿಸಿ ಕಷ್ಟಕ್ಕೇಡಾದ ಅನುಭವ ಹೀಗಾಗಲೇ ಬಾಪನಿಗಿತ್ತು.

ಹೊಸ ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಕರೆ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ತ್ವಾಹನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಆತ ಸುತಾರಾಂ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ವಿಧಿ ಇಲ್ಲದೆ ಪೊಲೀಸರ ಒತ್ತಡ ಸಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಎರಡನೇ ಹಂತದ ಲಾಕ್‌ಡೌನ್

ತೆರವಾದ ಜೂನ್ 5ರ ಮುಂಜಾನೆ ನಾನು ಮತ್ತು ಅಜೀಜ್ ಅಣ್ಣ ನಮ್ಮೂರಿನಿಂದ ಗರ್ವಾಲೆ, ಸೂರ್ಲಬ್ಬಿ ಬೆಟ್ಟ ತಪ್ಪಲಿನಿಂದ ಹಾದು ಹೋಗುವ ಬಿಸಿಲೆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಸುಬ್ರಮಣ್ಯ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆವು. ಅದೇ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಬಿಸಿಲೆಯ ಸೊಬಗನ್ನು ಕಂಡು ಮೈಮನ ರೋಮಾಂಚನಗೊಂಡಿತ್ತು. ದಟ್ಟ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನವಿರನ್ನು ಮೈತುಂಬಿಕೊಂಡ ಬಿಸಿಲೆ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳ ಮಳೆನಿಂತ ಮೇಲಿನ ಮೂಡುವ ಮಂಜನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ದಾರಿ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ನನ್ನೊಳಗೆ ಪೊಲೀಸರು ಏನು ಮಾಡಿಯಾರೋ? ಅವರು ಕರೆಸಿರುವ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಏನು? ಎಂಬ ಆತಂಕದಲ್ಲೇ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುತ್ತಾ ಹೋದೆ.

ಠಾಣೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಗೊತ್ತಾದ ವಿಚಾರವಿಷ್ಟು. ಪೊಲೀಸರು ನಮಗೆ ಕರೆಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ ವಿಚಾರ ಸತ್ಯವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಎರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಠಾಣೆಯ ಪರಿಶೀಲನೆಗಾಗಿ ಉನ್ನತ ಶ್ರೇಣಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಿದ್ದರು. ಕೇಸ್ ಇಲ್ಲದ, ಕಡತಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗದ ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನೂ ಠಾಣೆಯಲ್ಲಿಡುವಂತಿಲ್ಲ.

ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಆಟೋವೊಂದನ್ನು ತಂದು ತಮ್ಮ ಠಾಣಾ ಕಾಂಪೌಂಡಿನೊಳಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇ ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ಮುಳುವಾಗಿತ್ತು. ಹೇಗಾದರೂ ಅದನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಲು ಹರಸಾಹಸ ಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ತ್ವಾಹನನ್ನು ಅರ್ಜಿ ಬರೆಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಡಲು ಅವರು ತುದಿಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ನನಗಂತೂ ಇಂಜಿನ್ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿದ್ದ ತ್ವಾಹನನ್ನು ಮರಳಿ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಮನಸ್ಸು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಅಳಿವಿನಂಚಿನಲ್ಲಿದ್ದ, ಮಳೆ ಗಾಳಿಗೆ ತನ್ನನ್ನೇ ಶಿಥಿಲಾವಸ್ಥೆಗೊಡ್ಡಿಕೊಂಡ ತ್ವಾಹನನ್ನು ಸುಬ್ರಮಣ್ಯನಲ್ಲಿ ಗುಜರಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವ ತಮಿಳು ಮೂಲದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮಾರಲಾಯಿತು.

ಗುಜರಿವ್ಯಾಪಾರಿ ಒಂದೊಂದೇ ಬಿಡಿಭಾಗಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿ ಇದ್ದ ಸುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಲವಾದ ಪೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆಯೇ ತುಂಡರಿಸುವಾಗ ಯಾಕೋ ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದಂತೆ, ಕಾಲು ಕೆಳುವಂತೆಯೂ ಮನಸ್ಸು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಇಡೀ ಬಾಲ್ಯಕಾಲದ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತ ಬಂಡಿ ಈಗ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬರಿದಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬಾಪ ಏನಾದರೂ ಈ ದೃಶ್ಯ ಕಂಡಿದ್ದರೆ ಏದೆ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತ್ವಾಹನನ್ನು ಗುಜರಿಗೆ ಹಾಕಲು ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೈಲಾಗದೆ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಓಡಿತನಾಗಿದ್ದಾಗಲೂ ಬಾಪ ಸ್ವಲ್ಪ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ತ್ವಾಹನನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದ್ದ. ಇದಾದ ಎರಡೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಬಾಪನ ಉಸಿರು ನಿಂತು ಹೋಗಿತ್ತು. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಾಪ ಮತ್ತು ತ್ವಾಹ ಇಬ್ಬರೂ ನನಗಿಗೇ ನೆನಪು ಮಾತ್ರ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in